EVROPSKÝ PARLAMENT 2009 - 2014

*Dokument ze zasedání*

12. 4. 2012 B7-0200/2012

# NÁVRH USNESENÍ

předložený v souladu s čl. 90 odst. 6 jednacího řádu

týkající se žádosti o posudek Soudního dvora k otázce slučitelnosti Dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o využívání jmenné evidence cestujících a o jejím předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států se Smlouvami
(2012/2615(RSP))

**Cornelia Ernst**
za skupinu GUE/NGL

**B7-0200/2012**

**Usnesení Evropského parlamentu týkající se žádosti o posudek Soudního dvora k otázce slučitelnosti Dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o využívání jmenné evidence cestujících a o jejím předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států se Smlouvami**
**(2012/2615(RSP))**

*Evropský parlament*,

– s ohledem na článek 218 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), a zejména na odstavce 6 a 11 tohoto článku,

– s ohledem na návrh rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o využívání jmenné evidence cestujících a o jejím předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států[1],

– s ohledem na Dohodu mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o využívání jmenné evidence cestujících a o jejím předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států, která je přílohou výše uvedeného návrhu rozhodnutí Rady[2],

– s ohledem na sdělení Komise o globálním přístupu k přenosům údajů jmenné evidence cestujících (PNR) do třetích zemí (COM(2010)0492),

– s ohledem na svá usnesení ze dne 14. února 2007 o SWIFT, dohodě o PNR a transatlantickém dialogu na tato témata[3], ze dne 22. října 2008 o hodnocení dohody o PNR mezi Austrálií a EU[4], ze dne 5. května 2010 o zahájení jednání o dohodách o jmenné evidenci cestujících (PNR) se Spojenými státy americkými, Austrálií a Kanadou[5] a ze dne 11. listopadu 2010 o celosvětovém přístupu k předávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) třetím zemím[6],

– s ohledem na stanoviska evropského inspektora ochrany údajů ke sdělení Komise o globálním přístupu k předávání údajů jmenné evidence cestujících do třetích zemí[7] ze dne 19. října 2010 a k návrhu rozhodnutí Rady o uzavření Dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o využívání jmenné evidence cestujících a o jejím předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států[8] ze dne 9. prosince 2011,

– s ohledem na stanovisko č. 7/2010 ke sdělení Komise o globálním přístupu k přenosům údajů jmenné evidence cestujících do třetích zemí, které dne 12. listopadu 2010 přijala pracovní skupina pro ochranu údajů zřízená podle článku 29, a na dopis ze dne

---

[1] 17433/2011.
[2] 17434/2011.
[3] Úř. věst. C 287 E, 29.11.2007, s. 349 [není k dispozici v češtině].
[4] Úř. věst. C 15 E, 21.1.2010, s. 46.
[5] Úř. věst. C 81 E, 15.3.2011, s. 70.
[6] Úř. věst. C 74E, 13.3.2012, s. 8.
[7] Úř. věst. C 357, 30.12.2010, s. 7.
[8] Úř. věst. C 35, 9.2.2012, s. 16.

6. ledna 2012 týkající se Dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o využívání jmenné evidence cestujících a o jejím předávání Ministerstvu vnitřní bezpečnosti Spojených států,

– s ohledem na článek 16 SFEU a články 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie,

– s ohledem na doporučení Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a stanovisko Výboru pro zahraniční věci (A7-0099/2012),

– s ohledem na čl. 90 odst. 6 jednacího řádu,

A. vzhledem k tomu, že rozhodnutím Rady 2004/496/ES ze dne 17. května 2004 o uzavření dohody mezi Evropským společenstvím a Spojenými státy americkými o zpracování a předávání údajů jmenné evidence cestujících (PNR) Úřadu pro cla a ochranu hranic ministerstva vnitřní bezpečnosti Spojených států[1] (dále jen „dohoda“) byl zaveden evropský právní rámec umožňující leteckým společnostem předávat údaje jmenné evidence cestujících;

B. vzhledem k tomu, že Evropský soudní dvůr svým rozsudkem ve spojených věcech C-317/04 a C-318/04 ze dne 30. května 2006 toto rozhodnutí Rady z důvodu nevhodného právního základu zrušil;

C. vzhledem k tomu, že od vstupu Lisabonské smlouvy v platnost, tedy od 1. prosince 2009, je k uzavření nových dohod týkajících se jmenné evidence cestujících vyžadován souhlas Parlamentu předtím, než jsou předloženy Radě ke konečnému přijetí;

D. vzhledem k tomu, že Komise podnítila podepsání nové dohody a dne 23. listopadu 2011 zaslala Radě doporučení, aby dohoda byla uzavřena, přičemž k jejímu podpisu následně došlo dne 14. prosince 2012; vzhledem k tomu, že Parlament obdržel téhož dne žádost Rady o souhlas;

E. vzhledem k tomu, že jednoznačným účelem dohody, jak je uvedeno v článku 1 této dohody, je stanovit podmínky, za kterých mohou být údaje jmenné evidence cestujících předávány, zpracovávány a používány, a způsob, jak tyto údaje chránit;

1. domnívá se, že panuje právní nejistota ohledně toho, zda je návrh dohody v souladu s právními předpisy EU o ochraně osobních údajů, a zda je tedy v tomto ohledu slučitelný se Smlouvami; dále zpochybňuje volbu právního základu, tj. volbu čl. 82 odst. 1 písm. d) a čl. 87 odst. 2 písm. a) SFEU (justiční a policejní spolupráce) místo článku 16 SFEU (ochrana osobních údajů);

2. rozhodl se požádat Soudní dvůr o posudek ohledně slučitelnosti dohody se Smlouvami;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě a Komisi pro informaci a aby podnikl všechny kroky nezbytné k získání výše uvedeného posudku od Soudního dvora.

[1] Úř. věst. L 183, 20.5.2004, s. 83.